

κουλαρισμένος

κουλαρισμένος, -η, -ο, επίθ. [μτχ. του ρ. κουλάρω], (στη νεοαργκό) που βρίσκεται σε ψυχική ηρεμία: «μόνο με κουλαρισμένους ανθρώπους μπορώ να κάνω κουβέντα» ·

- είμαι κουλαρισμένος, βλ. φρ. είμαι κουλ, λ. κουλ.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας